

Čís. 13894.

Pachtýř na zabraném majetku, jenž byl na základě pravoplatné výpovědi exekučně vyklizen, nemůže se domáhati náhrady škody, způsobené mu prý Státním pozemkovým úřadem a majitelem velkostatku tím, že mu nesprávně byla dána Státním pozemkovým úřadem výpověď, že byl nesprávně vyklizen a že Státní pozemkový úřad uzavřel s majitelem velkostatku dohody protiprávně na jeho úkor a bez zřetele k zákonům o pozemkové reformě.

(Rozh. ze dne 27. října 1934, Rv I 2541/33.)

Žalobce, pachtýř na zabraném majetku, byl na základě pravoplatné výpovědi vyklizen. Žalobou, o níž tu jde, domáhal se žalobce na Státním pozemkovém úřadu a na bývalém majiteli zabraného velkostatku Juliu Sch-ovi náhrady škody, ježto prý mu byla dána nesprávně výpověď a ježto prý byl nesprávně vyklizen. Žaloba byla zamítnuta s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Vycházeti jest z rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 2. března 1928 čís. j. R III 173/28, podle něhož se pravoplatná výpověď okresního soudu v Košicích ze dne 10. března 1925 nestala bezúčinnou tím, že Státní pozemkový úřad nechal pachtýře na zabraném majetku dále hospodařiti, než jak výpověď připouštěla, a že povinnost uložená pachtýři v § 6 zák. čís. 215 z r. 1919 není pro něho podle zákona pramenem práva na novou výpověď. Žalobce byl exekučně vyklizen dne 18. května 1928 ze zabrané nemovitosti na základě pravoplatné výpovědi. Pravoplatnou výpovědí sice pachtovní poměr žalobcův nebyl ještě rozvázán, poměr ten zrušen byl teprve vyklizením žalobcovým, avšak výpovědí nastala změna ve příčině doby trvání pachtovního poměru tak, že žalobce neměl nárok na dodržení smlouvené pachtovní doby a že pachtovní poměr mohl Státní pozemkový úřad po projití výpovědní lhůty kdykoliv bez ohledu na smlouvenou pachtovní dobu ukončiti. Žalobce proto nemůže se důvodně domáhati náhrady škody, která prý mu vznikla tím, že Státní pozemkový úřad uzavřel s bývalým majitelem velkostatku — po pravoplatné výpovědi žalobci — dohody, jimiž žalobce se cítí zkráceným. Žalobce neuplatňuje žalobou nárok z důvodu, že výpovědí Státním pozemkovým úřadem mu danou podle předpisů zákonů o pozemkové reformě byl jeho pachtovní poměr předčasně rozvázán. Takový nárok by mu podle § 50 a) zákona náhradového čís. 329/1920 a čís. 220/1922 ani nepříslušel. Žalobce odůvodňuje žalobní nárok tím, že prý mu nesprávně byla dána Státním pozemkovým úřadem výpověď, že byl nesprávně vyklizen a že Státní pozemkový úřad uzavřel s majitelem velkostatku dohody protiprávně, na jeho úkor a bez zřetele k zákonům o pozemkové reformě, a tím, že mu způsobena byla Státním pozemkovým úřadem a majitelem velkostatku Juliem Sch-em zažalovaná škoda. Avšak výpověď, jak bylo již uvedeno, stala se pravoplatnou a exekuční vyklí-

zení bylo provedeno na základě této pravoplatné výpovědi. Co se pak dále stalo se zabranou půdou, ze které byl žalobce exekučně vyklizen, a jaké úmluvy uzavřeny byly po pravoplatné výpovědi mezi Státním pozemkovým úřadem a majitelem zabraného velkostatku pro dobu příští, na tom neměl a nemohl míti žalobce již žádného zájmu, poněvadž jeho pachtovní poměr byl zasažen výpovědí ze zabrané půdy a ukončen exekučním vyklizením. Jak Státní pozemkový úřad dále naložil s převzatou nemovitostí, na to nemohl míti žalobce vliv ani neměl nárok na určitý postup v té věci a nemůže proto býti zkrácen dalšími opatřeními Státního pozemkového úřadu ani jeho úmluvami s dosavadním vlastníkem velkostatku. Netřeba se proto zabývatí výtkami, jimiž se žalobce snaží prokázati, že Státní pozemkový úřad nejednal ve smyslu zákonů o pozemkové reformě, poněvadž žalobce nemohl by z toho žádný nárok odvozovati proti žádnému z obou spolužalovaných.

Čís. 13895.

Železniční zaměstnanci.

Služební poměr pomocných zaměstnanců čsl. státních drah, jichž služební poměr byl podle § 135 vl. nař. ze dne 5. března 1927, čís. 15 sb. z. a n. změněn ve služební poměr zřízenců čsl. státních drah, jest určen rozsahem práv a povinností definitivně ustanovených zřízenců, při čemž však jejich platové poměry zůstávají tímto přestupem nedotčeny a zaměstnanci se čítají i nadále na systemisovaný stav pomocných zaměstnanců. Platí pro ně zvláštní ustanovení § 119 odst. (4) vl. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n., že se při přeložení do výslužby zastaví jejich služební plat dnem, v němž pomocný zaměstnanec, byv o přeložení do výslužby vyrozuměn, byl činné služby sprostěn, a ustanovení §§ 114 a násl. služebního řádu pro zaměstnance čsl. státních drah o přeložení do výslužby. Naproti tomu pro ostatní pomocné zaměstnance, jichž služební poměr nebyl podle § 135 změněn, platí beze změny dosavadní předpisy o rozvázání služebního poměru.

Otázku nabytí nároku (vzniku nároku) pomocných zaměstnanců státních drah, jejichž služební poměr byl podle § 135 vl. nař. čís. 15/1927 sb. z. a n. změněn v poměr zřízenecký, na pensi, jest posuzovati podle § 7 odst. 1 stanov pensijního fondu čsl. státních drah, nikoliv podle § 7 odst. 6 těchto stanov.

(Rozh. ze dne 27. října 1934, Rv II 88/34.)

Žalobce byl pomocným zaměstnancem čsl. státních drah od roku 1919 a od 1. března 1922 byl členem pensijního fondu čsl. státních drah. Výnosem ředitelství státních drah v Olomouci ze dne 10. srpna 1932 byl žalobcův služební poměr změněn ve služební poměr zřízence čsl. státních drah se zpětnou platností od 26. července 1931. Výnosem téhož ředitelství ze dne 23. června 1932 byl dán žalobce podle ustanovení § 115 odst. 2 písm. e) služebního řádu do trvalé výslužby s platností od 1. září 1932. Výměrem ředitelství státních drah byl žalobce vy-